Могу да пишу колико хоће да су моји филмови и музика срање, али када се пређе на личну биографију, једино што ми преостаје је да потражим заштиту суда. Нема мјеста на свијету гдје може неко да вам каже да сарађујете са убицама, а да се за то не сносе посљедице, ако то није истина

Тешко некоме у овом тренутку може пасти гора ствар на памет од прављења интервјуа са Емиром Кустурицом. Добро сад, неко је за Тадића, а други подржавају Николића, једни се радују Чедомиру Јовановићу, а други веселе Весни Пешић, поједини трче у Европу, а нису ретки ни они који хитају према Русији, навија се за Звезду или Партизан, слуша се Цеца или Горибор, али ће пре уцвељена удовица завапити како има душу црнца, Бабовић престати да привиђа усташе усред Београда, Москва постати главни град ЕУ, Весна Пешић гласати за противнике кабинализма, а председник постити све до расписивања избора него што ће они који не воле овог редитеља признати да нису болесни сви они коју му не псују четничку мајку, а поклоници његовог лика и дела престати да се спремају за одлучујући јуриш са Међавника на декадентни Београд. Зато ће један београдски суд ускоро постати арена где ће се сукобити два концепта света, а ономе ко ће морати да донесе било какву одлуку боље је да већ сада почне да пакује кофере и бежи у Баден-Баден, што је обичавао да ради онај који је нешто петљао око наслова књиге о томе ко ће бити јунак нашег доба.

"**ВРЕМЕ**": **Шта је разлог ваших сукоба са Београдом**?

ЕМИР КУСТУРИЦА: Тај сукоб је врло лимитиран, он укључује београдску квазиелиту, он је, између осталог, проузрокован истином да је простор мог дјеловања и живљења свијет, моје тржиште је од Јапана до Сјеверне Америке. Представници те елите тужно изгледају када пишу на плакатима да је Београд свијет. Очигледно је да сметам онима који нису у стању да превладају властиту провинцијалност. Срећа па је Београд велики град, наша заједничка лука која је у стању да апсорбује свашта укључујући и провинцијалност о којој говорим.

Ко припада тим круговима са којима сте у свађи?

Београдски шминкерај чије су духовне вертикале робне марке *прада* или *гучи* и квазиинтелектуалци из невладиног сектора који спроводе интересе група које одређују свјетски амбијент.

Да ли и ви подстичете те сукобе својим понашањем?

Моја одговорност је што не припадам *дизнијевом* моделу неконфликтног света. Често ме припадници те елите оптужују да сам националиста, а они који ме нападају делегирани су од стране владајућих кругова који управљају свијетом по начелима ратне економије. Споран сам јер не говорим оно што се од мене очекује.

Шта је то?

Не пјевам хорске лажи које иду у прилог представницима ратне економије, па се онда идеја да ли се некоме свиђам или не, често претвара у велике увреде.

Мислите да је суд место где ћете то решити?

Наравно.

Тако што ћете тужити медије и тражити надокнаду за душевну бол?

А шта да урадим када неко објави текст у коме вам напише "пичка ли ти материна четничка", или да сам био курир између Службе државне безбједности и убице коме сам носио новац? Мислим да је суд најбоље мјесто да се утврди да ли је то тачно.

Постојале су и неке друге могућности.

Које?

Да пошаљете деманти у коме бисте рекли да нисте били курир између Веска Вукотића и Јовице Станишића.

То могу да урадим једном када се изрекне лаж, али се овакви напади понављају. Годинама сам изложен пљувању и лажима. Легитимно је да неко каже "гади ми се Емир Кустурица"; свако може да напише "гади ми се он лично, повраћа ми се од његових изјава, а филмови које снима су највећи треш". То све може, али када се конструишу бруталне лажу о мени, то постаје блаћење личности које се мора поравнати на суду.

Неке ствари о вама изречене су у сатиричном контексту, **где је тешко примењивати категорије истинитости и лажи**
?

То ми је ново. Први пут чујем да је сатира када неко каже "пичка ти материна, јадо, јадоване, ти си носио новац убици Веску Вукотићу по Европи"? Можда ће се теорија књижевности мијењати, али сатира сигурно не трпи овакве дисквалификације и оптужбе.

Али Закон о информисању је проглашен неуставним управо због драконских казни за медије, **чак је Уставни суд утврдио да његове казнене одредбе представљају кршење слободе медија и изражавања** ?

Ја се и не позивам на Закон о информисању, већ на облигационо право. То што је изнијето је тешка увреда и клевета. У једном тренутку се нагомилало толико ђубрета испред мојих врата да је то морало да се очисти, јер више није могло да се дише.

(Време)